

A HALÁSZAT MINDEN ÁGAZATÁT FELÖLELŐ SZAKLAP.
KIADJA: AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET ♦ ♦ SZERKESZTI: UNGER EMIL DR

:: :: Kéziratok és szakkérdések :: ::
 a szerkesztőség címére küldendők.

Előfizetési díjakat és hirdetések az
 Országos Halászati Egyesület
 (Budapest, V. ker. Kossuth Lajos-tér 11.
 :: :: II. emelet 213.) fogad el. :: ::

Szerkesztőség: Budapest,
 II., Herman Ottó-út 15. sz.

M. Kir. Halélettani és Szenny-
 vztisztító Kísérleti Állomás

MEGJELNIK EGYELŐRE MINDEN HÓ KÖZEPÉN.
 Az Országos Halászati Egyesület tagjai ingyen kapják.

Nemtagoknak előfizetési díj: $\left\{ \begin{array}{l} \text{Egész évre 12 pengő.} \\ \text{Fel évre 6 pengő.} \\ \text{Külföldre egész évre 16 pengő.} \end{array} \right.$
 Állami alkalmazottaknak 50%-os kedvezmény jár.

HALÁSZAT—(FISCHEREI)
FACHBLATT FÜR DIE GESAMTINTERESSEN DER FISCHEREI
 Organ des Ungarischen Landes Fischerei Vereins Budapest.

:: :: Verantwortlicher Redakteur: :: ::
 Dr Emil Unger.

:: :: Administration: Ungarischer :: ::
 Landes Fischerei Verein,
 BUDAPEST,
 :: :: Kossuth Lajos-tér 11 II. 213. :: ::

Redaktion: Kgl. Ung. Ver-
 suchsstation für Fischerei-
 biologie und Abwässerbe-
 seitigung, Budapest,
 II., Herman Ottó-út 15. sz.

TARTALOM: Rendelet. — A halászat szervezete és az édesvízi halak kelendősége Lengyelországban. A. Wieniawski. — Eladó halivadékok. — A német halgazdálkodás célkitűzései. Kontur György. — Hírek. — Társulatok—Egyesületek. Ujdonságok—Vegyesek. — Árverési hirdetések. — Árjegyzések. — Hirdetések.

Mai számunkhoz mellékeljük a XXXVIII. évfolyam tárgymutatóját és névjegyzékét.

INHALTSANGABE FÜR DAS AUSLAND: Verordnung (Die Regelung des Fischerkaufs in den hauptstädtischen Grosshandlungen an Sonntagen. — Die Organisation der Fischerei und die Frage des Absatzes von Süßwasserfischen in Polen. — Verkäufliche Karpfensetzlinge. — Die Bestrebungen der deutschen Fischwirtschaft. — Gesellschaften und Vereine. — Neuigkeiten. Fischpreise. — Annoncen.

A m. kir. kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter 45.700/1937. I.-K. K. M. számú rendelete a Budapest székesfőváros területén levő halmagykereskedések vasárnapi munkaszünete tárgyában.

Az élő és jegelt halmak vasárnapi és Szent István napi árusítása tárgyában kiadott 61.627/1935. I.-K. K. M. számú rendelet részbeni módosításaképpen az 1891. évi XIII. törvénycikk 3. §-ában nyert felhatalmazás alapján a m. kir. belügy- és a m. kir. földművelésügyi miniszterrel egyetértőleg a következőket rendelem.

Budapest székesfőváros területén levő halmagykereskedések vasárnapokon és Szent István király napján reggel hat (6) órától délelőtt nyolc (8) óráig tartatók nyitva.

A jelen rendeletem a kihirdetése napján lép hatályba.

Budapest, 1937. évi december hó 4. napján.

Bornemisza Géza s. k.
 a m. kir. kereskedelem- és közlekedés-
 ügyi minisztérium vezetésével megbízott
 m. kir. iparügyi miniszter.

A halászat szervezete és az édesvízi halak kelendősége Lengyelországban.

Írta: A. Wieniawski.

(Előadta a III. Nemzetközi Édesvízi Halpropaganda Értekezleten Budapesten, 1937. május 27—28.)

(Folytatás)

A kiskereskedői eladás költségei magukban foglalják a súlycsökkenés és a hal elhullás folytán előálló veszteségeket, a vízfogyasztás és a berendezés költségeit és a kiskereskedő bruttónyereségét, mely a kiskereskedelmi árnak mintegy 8—10%-át éri el.

Azt hisszük, hogy ez az árkülönbözet (Spannung) nem túlnagy s nem sokban térhet el a más országokban e téren uralkodó viszonyoktól. Hangsúlyozandónak véljük, hogy mivel a halak zömét bazároknak és vásárcsarnokokban adják el, ahol az eladási költségek alacsonyak, ez a körülmény a közvetítési költségek összegére csökkentőleg hat. Azt is hangsúlyoznunk kell itt, hogy nagyobb piacainkon olyan fajta kereskedő is működik, aki egyidejűleg kis- és nagykereskedő. Ennek versenye a nagykereskedőkre káros, s ennek a körülménynek bizonyos szerepe van a piacon.

Fentiekben ismertettük a tógazdasági halkereskedelem uralkodó viszonyokat és a közvetítési költségek alakulását vázlatosan. Mivel ezek a viszonyok — mint

fentebb említettük — a nyugateurópai viszonyokhoz közel állanak, úgy találjuk, hogy a halkereskedelem ezen ágába komolyabb beavatkozásnak helye nincs és mélyebbre ható változtatások szükségtelenek.

* * *

Egészen más a helyzet a természetes tavak és folyóvizek halainak lengyelországi értékesítése terén. Itt nagy különbségek mutatkoznak az ország különböző részeiben uralkodó viszonyok között. Lengyelország nyugati és északnyugati részeiben, ahol városok és községek nagyon sűrűn vannak és a helyi fogyasztás aránylag magas, a zsákmányolt halak eladása nem okoz gondot a halászoknak. Ez országresztek halászlai a halat vagy egyenesen a fogyasztónak adják el, vagy pedig a kiskereskedő útján értékesítik, hasonlóan, mint a tógazdasági halakat. E helyeken csakis azoknak a halászoknak vannak nehézségei az értékesítés terén, akik nagy természetes tavakon gazdálkodnak s ezeknek is csak abban az esetben, ha a raktáron levő halakat nem tudják a legközelebbi helyi piacon értékesíteni.

A természetes tavi és folyóvízi halak értékesítése különböző ettől a keleti és északkeleti kerületekben, ahonnan a nyíltvízi hal zöme kerül ki. Itt a csekély számú piac a helyi termelésnek csak kis százalékát tudja felvenni úgy, hogy ezt a nagy tömeg halzsákmányt majdnem teljes egészében a messzefekvő közép és nyugati lengyel halpiacokra kell eladni. Azt is hangsúlyozva kell itt megemlítenünk, hogy a termelés ezeken a vidékeken nagyon szétszórva történik s csak a nyílt vizek halvédelmére irányuló, fentebb említett törvényes rendelkezések lépésről-lépésre való végrehajtása fog majd a jövőben a termelés nagyobb fokú központosítására vezetni.

Ez a tény a kereskedelmi közvetítő lánc jelentékeny meghosszabbodását okozza, ami a kiskereskedelmi ár és a termelői ár közötti különbözetet itt erősen megnöveli. Vannak olyan esetek, hogy az e területektől távolfekvő piacokra történő halszállítások lebonyolításában 6—7, sőt olykor még ennél is több közvetítő tag jut szerephez.

A halász helyzetét az a tény is rontja, hogy a központi fekvésű piacokon hiányzik a megfelelő kereskedelmi szervezet, ami a halak küldésének rizikóját a helyi közvetítő megkerülésével még növeli.

A középponti fekvésű piacokon hiányzanak a megfelelő technikai berendezések, főleg a hűtőhelyiségek, minélfogva az árnívó a kínálat élénkségének mindenkori változásától függ. A nagykereskedelem ezen a piacon bizonyos számú kereskedő kezében van, s a legtöbb tranzakció lebonyolítása a termelők által nem kedvelt bizományba való átvétel útján történik. A piaci árak ellenőrzése és szabályozása úgy a nagy, mint a kiskereskedelemben e piacon igen nehéz dolog, mert mindezt ideig nem is sikerült a tavi és folyóvízi halkereskedelemben speciális árjegyző és vizsgálóbizottságot megteremtteni, aminő a pontykereskedelemben működik. Meg kell itt még jegyeznem, hogy a helyzet azáltal is kedvezőtlen, hogy a nagyobb termelőközpontokban is hiányzanak a hűtőhelyiségek és szállítóeszközök.

A közvetítő költségeket illetőleg hangsúlyoznom kell, hogy megejtett vizsgálataink szerint a természetes tavi és folyóvízi halász halaiért a kiskereskedelmi árak kb. átlagban 30%-át éri el, mialatt ugyanez a százalék nyugaton 45-re emelkedik, keleten pedig 20%-ig csökken.

Ilyeténképpen a természetes tavi és folyóvízi halkereskedelem közvetítő költsége (beleszámítva mindenféle veszteséget, minő a manco, súlycsökkenés, stb.) a kiskereskedői ár 55—80%-a között ingadozik.

A nyílt vízi halak kereskedelmének fent vázolt állapotja, mint látható, nagy hiányokat mutat. A következőkben igyekezni fogunk azt megállapítani, hogy milyen hatással van ez az állapot a fogyasztás nivójára és a propaganda hatékonyságára.

Az átlagos évi halfogyasztás Lengyelországban fejenként 0.75 kg. Meg kell azonban jegyeznünk, hogy a vidéki lakosság ebben alig valamicskét vesz részt. A fogyasztás legnagyobb részét a nagy városokban koncentrálódva történik, ahol a fejadag néhány kilogrammot is kitesz. Varsóban a fejadag majdnem tízszerese az átlagnak és évi 6, 5 kg-ra rúg.

A lengyelországi halfogyasztás csekélyisége nemcsak a lakosság gyenge vásárlóképeségére, hanem — főképpen — a kelendőség fokozására alkalmas szervezetek hiányára vezethető vissza.

Általánosan ismeretes, hogy a fogyasztás előmozdítására irányuló propagandatevékenység sikere leginkább a következő tényezőktől függ:

- a) lehető legalacsonyabb és kevésbé ingadozó árak,
- b) a higiéné követelményeinek kielégítése a nagy- és kiskereskedő részéről,
- c) a fontosabb fogyasztóközpontokban a kiskereskedelmi eladóhelyek kellő száma.

Mint hogy az összes említett tényezők a kelendőséget fokozni hivatott szervezet kérdésével szorosan összefüggenek, világos, hogy e tényezők tekintetbevétele nélkül a propagandatevékenység hatásossága kérdésessé válik. Nem lehet tehát csodálkozni azon, hogy az édesvízi halak kelendőségének fokozására irányuló törekvéseinkben különös súlyt helyezünk erre a kérdésre, hogy a viszonyokat rendezzük, melyek még abban az időben alakultak ki, mielőtt országunk független politikai létét visszaszerezte volna.

Az alap gondolat tehát a halfogyasztás propagandatevékenységében azon viszonyok szabályozása, melyek a nyíltvízi halak elhelyezése terén uralkodnak, mivel az e téren keresztülvitt racionalizálásnak a kiskereskedői árak csökkentésére kell vezetnie, anélkül, hogy a termelő ennek kárát vallaná. A propagandatevékenységet nagyon megnehezíti az édesvízi halárak aránylag magas nivója összehasonlítva más élelmiszerek áraival, mint ezt az alábbi táblázat mutatja:

Az 1935. évben egy kilogramm	
sertéshús	1.28 zloty
marhahús	1.41 „
szalonna	1.33 „
tej	0.26 „
ponty	1.75 „
süllő	3.00 „
dévér	1.50 „
apró hal	0.50 „

Fenti táblázatból világos, hogy egyelőre pl. a tógazdasági halak propagandája csak a jómódú lakosság körében lehet hatásos, míg a munkásnegyedekben kizárólag az olcsó halfajokat propagálhatjuk, és pedig csak a közép és apróhalat, aminőket a hatalmas Polézia-vizek szolgáltatnak.

Mivel a fentiekben kifejtettek szerint a tógazdasági halak eladási viszonyai Lengyelország főpiacain kielégítően rendezettek, elhatároztuk, hogy e téren a haltenyésztők szervezeteivel karöltve csupán a kínálatnak egyetlenesebbé tételére szorítkozunk. E fajta hal-

kereskedelem ügyeibe való mélyebb beavatkozást fölöslegesen tekintették.

Ezzel ellentétben a természetes tavak és a folyóvizek halainak kereskedelmi forgalmában a jelenlegi szervezésben messzemenő változtatások keresztülvitele szükséges. E kérdés vizsgálatánál a lengyel Halászati Szervezetek Központja arra az elhatározásra jutott, hogy a természetes tavi és folyóvízi halak kereskedelmének szabályozását legelőször a főpiacokon, melyek a belföldi termelés zömét veszik fel, kell végrehajtani. Tekintettel ezen kereskedelem sajátos jellegére, a városi önkormányzati tényezők beavatkozását kell igénybevenni, megfelelő jogi normákra támaszkodva. Anélkül, hogy a tervezett szervezet részleteit ismertetnénk, ennek alapvonalait a következőkben foglalhatjuk össze:

a) nagykereskedelem koncentrációja (aukciós — árverési — alapon.)

b) a fontosabb piaci központokban hűtőhelyiségek és csarnokok építése és

c) a természetes tavi és folyóvízi halak eladásának központosítása ezen létesítendő telepeken.

E beruházások terheit legelső sorban a városi önkormányzatoknak kell viselniük, ami egyben a fogyasztó érdeke is.

A kis vidéki halpiacokon a halkereskedelem megfelelő elhelyezéshez jut a bazároknak és vásároknak, ahol kis hűtőhelyiségekre van szükség, az el nem adott fölöslegeknek rövid ideig való tárolására.

A nagyvárosi és vidéki halpiacok egyidejű rendezésével szükséges a termelő kerületek olyan szervezése is, hogy e helyeken mindenütt helyi gyűjtőhelyek állíttassanak fel a természetes tavi és folyóvízi halaknak a fogások idején való ideiglenes raktározására provizórikus jelölberendezésekkel, hogy az árunak az egészségügyi követelményeknek megfelelő módon és állapotban való elszállítása biztosítható legyen. Nem szabad itt megfedkezni a hűtőkocsik és a szárazjég szerepéről sem.

E munkák megszervezésében a kerületi halvédelmi szervezetekre és a halászati társulatokra vár a főszerep, melyek a természetes tavi és folyóvízi haltermelőket egyesítik, s melyek a gyűjtőmunkát a halfogásokkal kapcsolatban végrehajthatják.

Megállapítható, hogy a fennebbi terv megvalósítása nagy nehézségekbe fog ütközni, mely nehézségek mindenek előtt a szükséges tőke elégtelenségében állanak, aminek oka viszont a termelőknek a hosszú gazdasági válság miatti kimerülése. Mivel azonban a halfogyasztás propagandájának sikere Lengyelországban az eladás szervezeteinek megfelelő kiépítésétől függ, e probléma megoldásától el nem tekinthetünk.

Midőn a fennebbi kérdésekkel önk előtt foglalkoztunk, jól tudtuk, hogy olyan viszonyokat ismertettünk, melyek nem általánosan érvényesülnek, hanem sajátos, csak a mi országunkra jellemző állapotok.

De tettük ezt azzal a meggyőződéssel, hogy valamennyiünk érdeke, hogy tapasztalatainkat kicseréljük és kölcsönösen felhasználjuk, s hogy mindnyájan megismerjük az egyes országokban történő kezdeményezéseket, melyek az édesvízi halfogyasztás emelését vannak hivatva szolgálni.

Ezen előadás szerény célját eléri akkor, ha megindít egy élénk eszmecserét, mely azután pontosabban megállapíthatóvá teszi mindenütt az édesvízi halak kelen-dőségének érdekében szükséges szervező munka részleteit.

Kimutatás a halpropaganda pénzügyi forrásairól.

A lengyel halpropaganda pénzforrásai a következők: Támogatás a halászati védelmi alapból, hozzájárulás a haltermelők részéről minden eladott kg hal után $\frac{1}{4}$ gr. és a kereskedők részéről minden kg eladott hal után, mely a varsói piacon adatott el, $\frac{1}{8}$ gr.

A halpropagandaalap költségvetése, melyet a lengyel halászati Szövetség kezel, az 1936/37. évre kikerített számokban:

Bevétel:	Zl.	Kiadás:	Zl.
Varsói kereskedők hozzájárulása:	4200	Hirdetmények, plakátok, nyomdaköltségek, l. plakátverseny jutalomdíja, oszlopplakátok	2000 400 500
Tenyésztők hozzájárulása (és egyszeri támogatás az állami erdőgazgatás részéről 1000 Zl)	5600	Sajtóban elhelyezett cikkek és hirdetések:	1000
A halvédelmi Alap támogatása:	6000	Prospektusok: Füzetek, receptekkel	1100
		Étlapok	500
		Rádió: rádióverseny és más rádiópropaganda	1700
		Kiállítások: A külvárosokban és a város központjában	2800
		Különféle: Képretevések, nyomtatványok, postaköltség, kiutazások	1800
		Jelenlegi pénzállomány	4000
	15.800		15.800

Költségvetési előirányzat az 1937/38. évre.

Bevétel:	Zl.	Kiadás:	Zl.
Kereskedők hozzájárulása $\frac{1}{8}$ gr. kilonkénti alapon	2000	Hirdetmények és plakátok	2500
Tenyésztők hozzájárulása	5000	Sajtó	2500
A „Halászati Védelmi Alap” hozzájárulása	3000	Rádió	1700
Athozat a múlt évről	3500	Prospektusok, stb.	1000
		Kiállítások és főzőbemutatók	2.500
		Különfélék:	
		Jutalmak új halársító helyek berendezéséért	300
		Apróbb kiadások és az elosztás, terjesztés költségei	1000
		Tartalék előre nem látható kiadásokra	2000
	13.500		13.500

A lengyel halászati Szövetség propagandaosztálya által irányított az eddigi és a jövőben tervbevett édesvízi halpropaganda tevékenység

Összefoglalása:

E célra a következő eszközök vétettek igénybe: 1) hirdetmények és plakátok, 2) sajtó, 3) prospektusok, 4) rádió, 5) kiállítások és tanfolyamok 6) különféle egyéb eszközök.

Hirdetmények és plakátok: Pályázatot hirdettek plakáttervre e jelszóval „Egyél halat”... Hat féle plakátterv tulajdon- és sokszorosítási jogát szerezték meg. Propaganda jelszó pályázati versenyen az „Egyél halat és olyan egészséges leszel, mint a hal” választatott ki a jutalmat nyert jelmondatok közül és ezzel a jelmondattal néhány ezer plakátot nyomattak és terjesztettek illetve ragasztottak ki a fővárosban és a vidéken, üzletekben, vendéglőkben, társulati helyiségekben, intézetekben, stb.

Sajtó. Cikkeket helyeztek el háziasszonyok lapjaiban, folyóiratokban, hirdetéseket közöltettek diétás konyhaművészeti füzetekben, naptárakban, melyek háziasszonyok számára készülnek.

Prospektusok. 50.000 darab füzetet nyomattak hal-ételek receptjeivel és ezeket városi halüzletekben és vidéken is terjesztették. Művészi rajzokkal és feliratokkal ellátott étlapokat is nyomattak, melyeket városi és vidéki reggeliző helyeken és vendéglőkben ingyen osztottak szét a tulajdonosoknak, hogy ezekre írják étlapjaikat.

A lengyel rádióval megállapodást kötöttek egy versenyre, melyen a résztvevők a legjobb ponty- és csuka elkészítési módokat ismertették a hallgatósággal. E pályázatnak óriási sikere volt.

Kiállítások és főzöbemutatók. Megegyezve a Háziasszonyok Szövetségével, melynek központja Varsóban, filiálja pedig 54 vidéki városban székel, úgy Varsó központjában, mint a külvárosokban kétnapos kiállításokat rendeztek halételekből. A külvárosokban olcsóbb halfajokat propagáltak ilyen módon, hogy az ottani szegényebb lakosság gazdasági lehetőségeihez alkalmazták a propagandát. A nagy fővárosi kiállításról filmfelvétel is készült, mely legközelebb sok helyen bemutatásra kerül. Ilyenféle kiállításokat és főzöbemutatókat nagyobb vidéki városokban is rendeztek. Minden ilyen alkalmakkor a plakátokat, füzeteket és recepteket is terjesztették.

Ezenkívül büffékben és vendéglőkben az ú. n. halnapok keretében a halfogyasztást sikeresen propagálták. Bizonyos napokon az olcsó büffé-ételek sorába nagyszámú édesvízi hal-ételt iktattak be.

Különféle propaganda-eszközök. Többek közt tervbevették kis léggömbök — halalakúak — reklám céljából való terjesztését, megfelelő nyomtatott feliratokat olyan belépő-jegyekre, melyek vízi ünnepélyekre szólnak, pl. a Visztula megkoszorúzására és egyéb alkalmakra.

Tervbe van véve apróságok készítése megfelelő jelmondatokkal pl. söröspohár-alátétek, hamutartók, stb.

Üzlettulajdonosok támogatása, hogy halárusításra mintaszerűen berendezkedjenek, szintén tervbevett propaganda-eszköz, szintúgy az élelmiszerüzletek jutalmazása új elárusítóhelyek létesítéséért olcsó halfajok számára a munkásnegyedekben.

A lengyel propagandabizottság véleménye szerint eddig a legnagyobb eredményt érték el a kiállítások főzöbemutatókkal, a rádiós halétel receptverseny, és a vendéglőkben megszervezett olcsó „halnapok.” (Vége.)

Eladó Halivadék

1 nyaras ponty

	Mennyiség	Átlagsúly	T-P*)
Horváth Markó Harsány	6 q	12 dkg	tükrös
Döry Frigyes Paradicsompusztá	110 "	11-12 "	P
Ádándi Béruradalom Ádánd	20 "	8 "	90 % T
Weissenberger Rudolf Zalogospusztá	22 "	4 "	50 % T
	12 "	1.5 "	tükrös
	1 "	3-4 "	50 % T
Fischer Ede Zsidó-i			50 % T
Strém Dénes Szentlászlópusztá	20 "	2.5-3.5	80 % T
özv. Sváb Sándorné Diósjenő	5 "	8 "	
Bognár József Pusztakisoslári up. Tápiósáp.	3 "	3-4 "	30 % P
özv. Corchus Béláné Ugra	100 "	6 "	50 % T
	150 "	10 "	70 % P
Corchus Zoltán Kelebia	70 "	6-7 "	50 % T
" " Bia-i	70 "	12 "	50 % T

*) T = tükrös P = pikkelyes.

	Mennyiség	Átlagsúly	T-P
Mezőgazd. ipari R.-T. Nyirespusztá	50 q	12 dkg	vegyes
M. kir. Baromfitelep Gödöllő	10 "	7 "	90 % T
Rónai Pál Patosfa	15 "	2-3 "	T
Windischgrätz Kiskorpád	3 "	4-5 "	35 % T
Maisai Béruradalom u. p. Keszőhidegkút Tolna.	250-280	8 "	50 % T
gr. Károlyi László Felgyő	15 "	3-4 "	80 % P
Medgyesi Bérgazdaság Kulcsárpusztá	35 "	3.5 "	vegyes
Heisler Jakab Kecsegepusztá	10 "	5 "	55 % P
br. Weisz Manfréd örök. Derekegyháza	94.5 "	4 "	50 % T
Bánszky Mihály Tarany	15-20 "	8 "	70 % T
Dr. Goszthony Mihály Bárdibükk	35 "	3-5 "	T
gr. Ráday Gedeon Somodor	7-8 "	4-6 "	50 % P
özv. gr. Széchenyi Aladárné Rinyatamási	10 "	3 "	T
Zierer Ernő örök. Mikosdpusztá	5 "	4 "	60 % P
Pécsi káptalan Sumonyi tóg.	260 "	4 "	
Hg. Montenuovo Nándor			80 % P
Fürged	9.4 "	2 "	

2 nyaras ponty

Id. gr. Eszterházy László Bakonyszombathely Veszprém m.	7.5 q	25 dkg	50 % T
Bognár József Pusztakisoslári up. Tápiósáp	2 "	60 "	30 % P
özv. Corchus Béláné Ugra	200 "	70 "	70 % T
M. kir. Baromfitelep Gödöllő	15-20 "	30-40 "	vegyes
Klein Lajos Baracs	25 "	55 "	90 % T
Windischgrätz Kiskorpád	3 "	20 "	T
Heisler Jakab Fornád-Kecsege	50 "	48 "	T
Heisler Jakab Fornád-Kecsege	30 "	20 "	P
br. Kornfeld Móric Felsőireg	120 "	16-18 "	10 % P
özv. gr. Széchenyi Aladárné Rinyatamási	?	40-50 "	?
gr. Bethlen István Inkei	3-4 "	30-40 "	80 % T
Hg. Montenuovo Nándor Nemetpalkonya	380 "	32-35 "	60 % T
Hg. Montenuovo Nándor			
Fürged	70 "	26 "	80 % P
Rónai Pál Patosfa	50 "	75 "	90 % T

Süllő

Gaál János Tokajpusztá u. p.			
Kaposmérő	2000 db	5-8 dkg	
Hoffmann Bérgazdaság Nagynémetegyháza	2000 "		

Compó

Weisz Manfréd örök. Derekegyháza	28 q	25 dkg	
dr. Goszthony Mihály Bárdibükk	5 "	4-10 "	
br. Kornfeld Móric Felsőireg	10-15 "	?	

Harcsa

özv. Corchus Béláné Ugra	5000 db		
Corchus Zoltán Bia	1500 "		

Pisztráng sügér

gr. Széchenyi Béla Felsőregsd	1000-1500 db	3-8 dkg	
-------------------------------	--------------	---------	--

A német halgazdálkodás célkitűzései.

Németország ma pontyfeleslegünk legjobb piaca, kivitelünk átlag 5000 q évente, nem érdektelen tehát, ha vizsgálat tárgyává tesszük a célkitűzéseit és az eddig elért eredményeket, hogy a jövőre nézve támpontokkal rendelkezünk.

Németország a békeszerződések alkalmával területének 14.3%-át 5 millió ha-t veszített el, részben gazdag mezőgazdasági területeket. Ezzel szemben háború előtti 124 fő/km²-es népessége ma már 140 fő/km². 1933-ban zsírszükségletének mindössze 40%-át, 1936-ban azonban már 55%-át tudta hazai anyaggal ellátni.

Egyetlen kolóniája maradt a szabad tenger, a négyéves terv egyik célkitűzése a tengeri halászat nagymérvű fokozása.

A német fejadag ma 92.8 gr. fehérje, 404 gr. szénhidrát és 115.5 gr. zsír. Ez utóbbi azonban szerintük 90 gr-a volna leszállítható, ha fehérjében és szénhidrátban pótolják. A tengeri halfogyasztás nagymérvű fokozásával akarják a célt elérni. A vitamindús, könnyen emészthető, fehérjében gazdag haltáplálék fogyasztásának emelkedése a mi mezőgazdaságunkat is közelről érinti, mert általa hal, hús és zsír-kivitelünk fog szenvedni.

Zsiradékmennyiségüket növeli az újonnan megindult bálnahalászat. Ilyen törekvés a tengerihal félekből filét (tisztá húst) készíteni a feldolgozó üzemekben, ahol a 40—60% hulladékot is értékesítik, ami különben kis háztartásokban nagyrészt elveszne. A halliszt termelés 1930-ban 129 ezer q volt, 1934-ben már 244 ezer q. Az import Angliából, Norvégiából és Japánból igen nagy, 1930-ban 1035 ezer q, 1934-ben 1320 ezer q volt.

A halliszt termelést fokozzák, hogy a tőgazdaságok és állattartás részére a fehérjeszükségletet fedezze. Takarmányozásnál burgonyával együtt adagolják. Burgonyatermelésük idén rekordtermést ért el 22.5 millió tonnával, 6 millió tonnával több az előző évinél. A burgonyatermelés és fogyasztás emelése is főtörekvésük, mert szerintük hektáronként kétszer akkora tápanyagot kapnak mint szemesztermelésnél.

A tengeri halfogyasztás nagymérvű emelkedést mutat, de talán még szembetűnőbb a német halászat nagymérvű megerősödése.

1913-ban tengeri hal 5 kg. fejenként ebből némethal 2—4 kg.
1935-ben " 10.1 " " " " " 7
1936-ban " 12 " " " " " 9

1937-ben még további növekedésre számíthatunk. A céluk Anglia és Japán 25 illetve 50 kg-os halfogyasztásának megközelítése. Ma még nagy aránytalanságok vannak az egyes vidékek között, így a hamburgi fejadag ötszöröse a bajornak. Kettős cél elérésére törekszenek. Az egyik a német *haltermelés*, a másik a *fogyasztás* tervszerű *növelése*. A termelés növelésére hat: 1) az *egyéni érdekek kikapcsolása*, nemzetgazdasági követelmények szerinti *termelés*. 2) A *bérek és árak* lehető *stabilitása*, maximális és minimális árak bevezetése, vagyis a rizikó csökkentése. 3) *Piacrendezés*, árufeleslegek elhelyezése, hallisztté való feldolgozása.

A fogyasztás emelését segíti elő:

1) *A jól irányított propaganda*. Előtérben az évszaknak megfelelő halfajta áll.

2) *Az árusítás megszervezése*. A 35 milliót számláló falusi lakosság bevonása ad most a legtöbb gondot.

A halat szállító és elárúsító autók bevezetése jó eredménnyel járt. Nagy gondot fordítottak a pontos és jó

kiszolgálásra, a fogyasztó közönség megnyerésére. Az autókon lehetőleg sokféle halfajta konzerv stb. kapható.

3) *A szállítási kérdések megoldása*. Részben a gyorsjáratú és modernül felszerelt halászgözösök viszik jóval rövidebb idő alatt az árut a rendeltetés helyére, másrészt a vasúton való szállítás is erősen fejlődött. Így Altonából szállítva a hal 1924-el szemben 1937-ben Münchenbe 35 óra helyett 28 óra, Kölnbe 31 óra helyett 13 óra alatt jut el. A hűtőkocsik száma is gyaporodott, így 1926-ban Altona részére rendelkezésre állott 100 kocsi, ma 194. A vonatok beállítása olyan, hogy a hajnali órákban érkezik a rendeltetés helyére, amikor az még reggel kirakható és eladható. A nagyobb halveszállítás lehetővé tette a vasúti fuvardíjak nagymérvű csökkentését. Pl. Altona-Köln 436 km-es távon a szállítási költség kg-ként 3.9 Pfennig.

Az összes észak-tengeri kikötőkből, 1936-ban 438.000 tonna tengeri halat szállított a vasút, füstölt halat pedig 155.000 tonnát, ennek 73%-a esik az északi tengeri három nagy kikötőre, Hamburg-Altonára, Wesermündére és Cuxhavenra.

Az idei trawl-hering kirakás 1937. VII. 1-től X. 20-ig 135 millió kg. volt, 10 millió kg-al több mint tavaly. Az átlagár 14.7 Pf/kg.

A német sózott heringtermelés is hatalmas lendületet vett, így I. 1-től X. 3-ig a teljesítmény 1932-ben 255 ezer, 1936-ban 508 ezer, 1937-ben 654 ezer kantjes volt.

A sózott-heringtermeléshez viszonyítva a behozatal így alakult:

1931-ben belföldi 318 ezer Fass, külföldi 965 ezer Fass
1936-ban " 929 " " " 560 " "

Szerintük a sózott-hering importja megszüntethető lesz, jelenleg azonban a kereskedelmi szerződések befolyásolják még a bevitel nagyságát. A friss tengeri-hal-behozatal azonban a téli félévben a jövőben sem lesz kiküszöbölhető.

A német tengeri halászat hatalmas összteljesítményét néhány számadattal világíthatjuk meg.

1933-ban a teljesítmény 3,873.000 q = 60.2 millió RM.
1934-ben " 4,013.000 " = 71.6 " "
1935-ben " 4,780.000 " = 83.8 " "
1936-ban " 5,680.000 " = 100.0 " "

Ebből a német nyílt tengeri gőzhajóflotta teljesítménye:

1935-ben az összhal 70.3%-a azaz 3,360.000 q = 52 millió RM
1936-ban " 72.5%-a " 4,122.000 q = 65.9 " "

Nagyon jó szemléltető képet kapunk ha édesvízi és tengeri hal behozatal és kivitel nagyságát vizsgáljuk:

Behozatal:	1934. évben	1935. évben	1936. évben
Édesvízi összeshal	35.610 q	26.881 q	35.428 q
értéke RM.-ban:	3.75 mill. RM.	3.05 mill. RM.	4.12 mill. RM.

tengeri hal	2,054.662 q	2,177.808 q	2,423.000 q
értéke RM.-ban:	44.94 millió	44.57 millió	50 millió RM.

Kivitel:

édesvízi hal:	2.818 q	2.331 q	} értéke 4.8 millió RM.
tengeri hal:	113.149 q	111,136 q	

Az édesvízi halbevitel csökkenő tendenciát mutat, még inkább kitűnik ez, ha a vámtarifa bevezetés előtti 1932 évet vesszük alapul, amidőn a bevitel még 71.700 q volt. A tengeri halbehozatal, dacára a belső termelés hatalmas előretörésének, emelkedett. Ennek oka az olcsósága és a német fogyasztás tervszerű irányítása. A tengeri halkivitel a behozatalhoz viszonyítva ugyan nem lényeges, minket mégis közelről érdekel. Ebből a mennyiségből 1935-ben 19.000 mázsa került eladásra

Ausztriában, 1936-ban azonban 23.000 mázsa. Továbbá jó vevője Csehország és Lengyelország is, tehát azok az államok, ahol nekünk a ponty-exportban konkurenciát támaszt. A német halászat rohamos fejlődése következtében a jövőben nagyobb expansióra lehet kilátás a közép-európai államokban.

Számunkra különös fontossággal bír a német pontybevitel alakulása. Az előbb közölt édesvízi hal importból ponty volt:

	1934 évben	1935 évben	1936 évben	1937 évben	III. 31-ig
összes ponty	4.657 q	5.643 q	7.354 q	505 q	
ebből magyar	3.561 q	4.024 q	5.696 q	485 q	
„jugoszláv	1.096 q	1.589 q	1.639 q	—	

A német statisztikából vett adatok alapján az exportált pontymennyiség emelkedést mutat, az export háromnegyed része származik Magyarországból.

Kilátásaink a most következő szezonnra sem látszanak kedvezőtleneknek. Igaz ugyan, hogy a számszerű adatok szerint a pontytermés 11,48%-kal nagyobb mint a tavalyi, de most összel hatalmas friss tengeri halhiány mutatkozott a német piacon, amit az őszi lehalásztások pontyfeleslege egyenlített ki. Várni lehet, hogy ilyenformán a német piac főleg I. osztályú halat nagyobb mértékben lesz kénytelen importálni.

Kontur György.

Tógazdaságban alkalmazást keres:

Simon Ferencz. Címe: Szolgaegyháza Pesti sor.

„A halászatban és halkezelésben több éves bizonyítvánnyal rendelkezem.“

Társat keresek 240 holdas tógazdaságomba. Szükséges tőke 15.000 pengő.

Cím a Kiadóban.

HÍREK.

Eisenkolb Frigyes

A Szolnokvidéki alsó tiszai halászati társulat hosszú éveken át volt igazgatója, Eisenkolb Frigyes gazdasági tanácsos költözött el az élők sorából. Vele a társulat páratlan agilis és szorgalmas igazgatóját vesztette el, aki az utolsó napig irányította a társulat ügyeit. A társulat rendkívüli közgyűlésén november 13-án Sivó Ernő elnök búcsúztatta kegyeletos szavakkal. Utódaul Bittó Ferencz társulati főmérnököt választották. K.

H i r d e t m é n y.

AZ „ALCSI-SZIGETI HALÁSZATI TÁRSULAT“ a szolnoki alcsi-szigeti holt-Tisza vizein gyakorolható halászati jog hasznosbérbeadására 1938. január 1-től kezdődő, egymásután következő 8 évrre terjedő időre Szolnokon a Vármegyeháza baloldali kistermében 1938. január 4-én d. e. 11 órakor tartandó gyűlésén szóbeli árverést és egyben versenytárgyalást tart. A holt-Tiszának a társulat által nyilvántartott vízterülete 321 hold. A versenytárgyalási és árverési feltételekről, valamint a haszonbérleti szerződés feltételeiről a társulat ügyésze, Dr. DARÓCZY BÉLA ügyvéd (Szolnok, Szabadság-tér 4 sz.) ad fölvilágosítást, öhozza nyújtandók be az ajánlatok is 1938. január hó 3-án déli 12 óráig.

ALCSI-SZIGETI HALÁSZATI TÁRSULAT.

Most jelent meg a Vendégforgalmi Ujság legújabb száma: Harsányi Zsolt főszerkesztésében. Ezen ujságnak és a mögötte álló Országos Magyar Vendégforgalmi Szövetségnek főcélja a fizetővendéglátás megszervezése az ev minden szakában és fizetővendégek irányítása az általa szervezett, technikailag előkészített és fizetővendég fogadásra alkalmassá tett helyekre. Gyakorlatban ez azt jelenti, hogy fizetővendégek küldése révén készpénzt juttat közvetlenül a községek polgáraihoz. Kevés ilyen intézmény van, amely a községlejlesztésben — szavak helyett —

tettekkel vesz részt és amely nemzetgazdaságilag igen hasznos tevékenysége mellett, az egyes polgárok anyagi erejének megalapozására törekszik, mégpedig meglepően szép eredménnyel. A Vendégforgalmi Ujság írói mind gyakorlati szakemberek. Közöttük vannak a községek jegyzői is, akik együtt élnek a községek többi polgárával s így közvetlen tapasztalásaik publikálásával a Vendégforgalmi Ujságon keresztül, a közvélemény helyes irányításában is részt vesznek. Ezt látjuk a mostani lapszámból is, amelybe a vezércikket Dunaalmás község érdemdús jegyzője: vitéz Böszörményi Ödön írta. De itt látjuk ebben a kiváló gárdában dr. Medriczky Andor jőnevű idegenforgalmi publicistát, aki Budapestnek, mint zárandó-központnak, nagyjelentőségű szervezési kérdéseivel foglalkozik. Itt van Gaál András egyetemi tanár, aki a népszerű közegészségügyi rovatot vezeti, dr. Dabis László a közegészségügyi intézet h. igazgatója, aki helyes fűtési módokról értekezik, gróf Csáky István építész, építési tanácsaival, dr. Kunst János főorvos fűrdőügyi vonatkozásokkal, Vargha Márton a fővárosi kertészképző igazgatója a „Kis kertünk“ ápolásával foglalkozik. Blatner Béla, Debrecen városának ismertetésével foglalkozik egészen új megvilágításban. De talán elsősorban kellett volna megemlékeznünk Kaffka Károlyról, az Országos Magyar Vendégforgalmi Szövetség népszerű ügyvezető alelnökéről, aki 200 félig ismeretlen magyar községnek a vendégforgalomba való bekapcsolásával és 5 évi ezirányú áldozatos munkásságával a községi polgárok ezreinek háláját vívta ki. Ebben a számban a Dunaalmásról készített helyszíni riportjával akarja ráirányítani a magyar közvéleményt egy nagy magyar érték megalapozásának szükségességére.

A szakcikkek mellett irodalmi és szórakoztató vonatkozásokat is találunk ebben a szépen illusztrált ujságban, amely Harsányi Zsolt novelláján és a kiváló magyar poétának, Gyökössi Endrének egyes alkalmi versén kívül, Színház, Film, Rádió, Közgazdaság, Könyvszemle, Sport, Közlekedés, Bélyeggyűjtés és Keresztretjévény rovatokkal teszi még élvezetesebbé ezen ujság olvasását. Az ujság összeállításá és szerkesztési irányítása lovag dr. Leidl Henrik, a kiváló idegenforgalmi ujságíró érdeme. Mutatványszámokat kívánásra ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal. Vendégforgalmi Ujság. Budapest II. Zsigmond-utca 9. Telefon: 154—795.

A Vendégforgalmi Ujság kapható az összes Ibusz pavilonokban, dohánytözsdékben és az ujságárusoknál.

Nyílt vízterületek halasítása. Az idei tavasz a ponty ívársra kiválóan kedvező volt és ennek következményeként a tógazdaságok helyenként nagymennyiségű pontyivadékokat halasztak le. A felesleges, illetve eladásra bejelentett mennyiségekről a kimutatást lapunk e számában közöljük. Ezzel kapcsolatban az országos halászati felügyelőség külön körlevelében hívta fel a halászati társulatok vezetőségének figyelmét arra, hogy a nagy kínálat folytán a vízterületeik népesítését most kevés költséggel végezhetik, azonkívül a rendelkezésre álló költség szűk keretén belül államköltségen is helyzetetett ki pontyivadékokat a következő vízterületekre: A Dunának Vác-budapesti szakaszán 10 mázsa 10 dékás ivadékokat a Corchus féle biai tógazdaságból, 10 mázsát a Réba felső szakaszán a somogyvámosi tógazdaságból, a soroksári Dunaágba társulati úton 30 mázsát a sárréti tógazdaságból. A Sajó és Bodva ilyen népesítése az árvek levonulta utáni időre marad. A Balatoni Halászati r. t. már korábban helyezett ki 35 mázsa pontyivadékokat a br. Inkey féle iharosi tógazdaságból. I.

TÁRSULATOK — EGYESÜLETEK.

Az Országos Halászati Egyesület f. évi november 9-én Budapesten választmányi ülést tartott, amelyen jelen voltak: Répássy Miklós elnökletével vitéz báró Szurmay Sándor alelnök, Corchus Zoltán, dr. Goszthony Mihály, Hirsch Géza, dr. Lukács Károly, dr. Maucha Rezső, Nyáry János, dr. Paluzsa László, dr. Raskó Pál, Ribbiánszky József, dr. Unger Emil, ifj. Zimmer Ferencz választmányi tagok, vitéz Illésy Zoltán igazgató, Kontur György mérnök m. v.

Távollétiüket kimentették dr. Tomcsányi V. Pál elnök, Antalffy György, Corchus Dezső, Igmándy Aladár, dr. Iklódy Szabó János, dr. Kovács Vilmos, Purgly Pál, Somssich Miklós, id. Zimmer Ferencz választmányi tagok.

Elnök üdvözli a megjelenteket és felkéri az igazgatót a tárgysorozat ismertetésére.

Igazgató. Jelentést tesz a legutóbbi választmányi ülés óta felmerült folyóügyekről a következőkben:

1.) A m. kir. földművelésügyi minisztérium az angol viszonylatban kiszállításra kerülő halküldemények után a f. é. augusztus 23-án kezdődő hatállyal, további intézkedésig kg.-ként 20 fillért térítést engedélyezett azzal a feltétellel, hogy a kivitelben résztvevők egységes áron való kijárlásra köteleztessenek.

A választmány a bejelentést tudomásul veszi.

2.) A m. kir. külkereskedelmi hivatal f. é. szeptember 29-én átiratot intézett az egyesülethez, amelyben kéri, hogy a halbizottságba a tagságról lemondott dr. Schulmann Emil helyett a

termelők részéről egy másik tag jelöltséék. Ezen kérelem elintézését f. é. október 9-én kelt átirattal megsürgötték.

A választmány dr. Goszthony Mihály indítványára a magyar-német és magyar-osztrák halkereskedelmi bizottságba negyedik tagul a termelők részéről dr. Igmándy Aladár gazd. főtanácsos, földbirtokost jelöli ki.

3.) Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület a jövő évben is rendez mezőgazdasági kiállítást és tenyészállatvásárt. Ennek előkészítő bizottsága első ülésén elhatározta, hogy a kiállítást március hó 23—28 napjain tartják meg. A kiállításon való részvételre az Országos Halászati Egyesületet is meghívják.

A választmány akként határoz, hogy a kiállításon az egyesület csak azon esetben vesz részt, ha azon áldozattal szemben, hogy az egyesület a halászati Pavillont berendezi, a termelők és kereskedők pedig saját költségükön állítják ki a halakat, némi ellenszolgáltatást is nyerjen az érdekeltég oly módon, hogy a rendezőség ez alkalommal a halfogyasztás propagálására lehetőséget adjon. Ezt azáltal lehetne megoldani, ha a halászpavillont közelében halászcserdát állítana fel olyan szakember, a ki a halak olcsó és ízletes elkészítése útján a propaganda sikerét biztosítani képes. dr. Goszthony Mihály indítványára a választmány azt is kívánja, hogy a kiállítás rendező bizottsága a kész kiadások megtérítése címén az eddigi 500 P hozzájárulást kétszeresére emelje fel. Megbízta a választmány az igazgatót, hogy a fenti kívánások teljesítése érdekében a rendező bizottsággal folytonosan tárgyalást.

4.) *Igazgató* ismerteti a német és osztrák halkiviteli contingens felosztása körüli fejleményeket. A kiküldött bizottságnak javaslatát a f. évi július 29-én tartott választmányi ülés elfogadván, az a m. kir. külkereskedelmi hivatalhoz küldetett meg. A m. kir. földművelésügyi minisztérium ezen javaslatot szeptember 18-án azon módosítással hagyta jóvá, hogy az 1) pontban vállalt kötelezettség mellett a kereskedelem tartozik garanciát vállalni az egyész osztrák contingensnek, tehát 3300 q-nak kiszállítására, a netán bekövetkezhető gazdasági lehetetlenülés esetétől eltekintve. Kívánja továbbá a minisztérium azt is, hogy a javaslat 5 illetve 11. pontjában a haltermelőnek fizetendő ár megállapításánál a levonásba hozható kiadások a külkereskedelmi hivatal által összehívott bizottság útján tételenként részletezve összegszerűen megállapíttassanak.

Végül felhívja a minisztérium az Országos Halászati Egyesületet, hogy a belső halpiac rendezése tekintetében a külkereskedelmi hivatal, továbbá az összes érdekelték bevonásával dolgozzon ki és terjesszen elő megfelelő tervezetet.

A rendeletnek megfelelően a külkereskedelmi hivatal október 1-én bizottsági ülésen meg is állapította tételenként azon összeget, amely szállítási költség címén úgy a német határig való, mint a wieni exportnál a haltermelővel szemben levonásba hozható, s a kalkuláció tételenként való megvitatása után a német viszonylatban mintegy 97 fillér, osztrák viszonylatban mintegy 73 fillér kg.-kénti ár alakult ki az összes levonások után.

A közben lefolytatott bécsi tárgyalások azt mutatták, hogy a megállapított 1.9 Schilling ár mellett a bécsi piac újévig 2.000 mázsánál többet nem képes felvenni, azért egy újabb tárgyalás vált szükségessé, amelynek következtében október 18-ára összehívott a 3 tagú vegyesbizottság, amely a gazdasági lehetetlenülés beálltát megállapította. Ennek következtében az exportőrök kiviteli kötelezettsége az osztrák piacra egyelőre csak 2.000 mázsáig terjed.

Az exporttal kapcsolatban a külkereskedelmi hivatal a bizottságot f. hó 5-én újabb értekezletre hívta össze. Ez alkalommal Juhász Kálmán elnök ismertette a tőgzárdák egy részének a minisztériumhoz intézett beadványát, amely szerint újból kéri a contingensnek a termelők között leendő felosztását és felsorolják a jóváhagyott javaslat elleni kifogásaikat.

Répassy Miklós alelnök, továbbá Corchus Zoltán, Paluzsa László hozzászólásai után a választmány a fenti ügyben a következő határozatokat hozta:

a) Megbízta a Külkereskedelmi Hivatalhoz delegált vegyes halbizottságot, hogy ezen beadványban foglaltakra észrevételeit tegye meg és abban fejtsse ki azt is, hogy a belső piac rendezése nem hozható junktumba a contingens felosztásával,

b) a belső piac rendezésének előkészítésére ugyanezen vegyes halbizottság tagjait jelöli ki.

Egyébként a választmány nem látja szükségét annak, hogy a már kormányhatóságilag jóváhagyott javaslat megváltoztassék vagy újabb tárgyalások tartassanak.

5) Zimmer Ferenc bemutatja az osztrák R. Hammersmidt levelét, amely szerint a Külkereskedelmi Hivatal azon állásponton lenne, miszerint id. Zimmer Ferenc nem mint hivatalos kiküldött, hanem mint a Zimmer halkereskedelmi r. t. elnöke vett részt a bécsi tárgyalásokon.

Répassy Miklós elnök javaslatára a választmány kimondja, hogy az egyesület levélben keresse meg a m. kir. külkereskedelmi

hivatalt idevonatkozó álláspontjának közlésére, tekintve azt, hogy a vegyes halbizottság 4 tagját, köztük id. Zimmer Ferenc urat is a hivatal felkérésére delegálta a bizottságba.

6) *Igazgató* bejelenti, hogy a belső fogyasztás fokozásának szüksége részint a várható haltermés elhelyezése érdekében, részint az exportnehézségek miatt újra szükségessé vált. A propaganda bizottság a régi felhatalmazás alapján megkezdte működését és az anyagi eszközök megteremtését úgy véli biztosítani, ha a pénzbeli hozzájárulást részint a kereskedőktől, részint a termelőktől szerzi be.

Ennek érdekében az akció meg is indult, ahhoz a nagybani halkereskedők közül a Halbizományi és halértékesítő r. t., a Zimmer Ferenc halászati r. t., Pironcsák, Bartha Lipótné és Adler László hozzájárultak és kötelezték magukat, hogy a bel-földi és bécsi halvásárlások után $1\frac{1}{2}$ — $1\frac{3}{4}$ fillért, a német exportra kerülő hal után 1 fillért fizetnek be propaganda célra és ugyanannyi hozzájárulást a termelőktől is kikötnek.

A választmány a tett intézkedéseket jóváhagyólag tudomásul veszi és felkéri a Halászat szerkesztőjét, hogy a propaganda bizottság intézkedését a Halászatban ismertesse, hogy az a haltermelők között is köztudomásúvá váljon.

Több tárgy nem lévén az ülés befejeztetett és a jegyzőkönyv bezárattott.

A Budapestvidéki Halászati Társulat Papp Ferenc vezérigazgató elnökletével f. évi november 25-én választmányi ülést tartott, amelyen Csernyus László igazgatói jelentése után megállapították az évi rendes közgyűlés tárgysorozatát és annak határidejéül f. évi december 16-át, helyéül pedig Pest-vármegye-háza tanácstermet tűzték ki. A meghívók a közgyűlést megelőzőleg szétküldetnek.

I.

Árverési hirdetés.

A Soroksári Dunaági Halászati Társulat a kezelésében levő Soroksári Dunaágnak a tassi vízművektől a nagy Dunáig terjedő szakaszát 1938 évi január hó 1-től számított 6 évre zárt írásbeli verseny tárgyalás útján haszonbérbe kívánja adni.

Az öt pecséttel lezárt és a boríték címlapján „Ajánlat a Soroksári Dunaág halászati bérletére” című felirattal ellátott ajánlatok 1937 évi december hó 28-án délelőtt 12 óráig a Soroksári Dunaág munkálatainak M. Kir. Kirendeltsége helyiségében (Budapest, IX. Kvassay Jenő út, Kvassay-zsilip) nyújtandók be.

Az ajánlatok felbontása 1937 évi december hó 29-én délelőtt 12 órakor ugyanott fog megtörténni, amelyen az ajánlattevők jelen lehetnek.

Az ajánlathoz a megajánlott egy évi bér 50%-ának megfelelő bánatpénz letételéről szóló nyugta csatolandó. A bánatpénz a Soroksári Dunaág Munkálatainak M. Kir. Kirendeltsége pénztáránál (Budapest, IX. Kvassay Jenő út, Kvassay-zsilip) teendő le.

A verseny tárgyalás ajánlati és bérleti feltételei, a szerződés minta, valamint az előírt üzemterv Budapest, IX. Kvassay Jenő út, Kvassay-zsilipnél megtekinthetők.

A szóban forgó vízterület évi 2000 pengő béren alul bérbeadni nem fog.

Budapest, 1937. december 4.

Heincz Pál s. k. társulati igazgató.

Nagyobb mennyiségű

cca 6 dkg súlyú, felerészben pikkelyes, felerészben tükrös

nemespontyivadékokat adunk el.

Enyingi bérgazdaság. Enying.

ÜJDONSÁGOK — VEGYESEK.

Érdekes pontyjelölési hír a Balatonról. A HALÁSZAT októberi számában, a felsőiregi ivadékok jelölési eredményeiről szóló kis beszámolóban a családás egy nemével kellett megállapítanom, hogy — jóllehet a jelölések kezdete óta már kilenc év is elmúlt — négy évesnél idősebb jelzett ponty még nem került felszínre; más szóval, hogy arra nézve még nincs pontos adatunk, milyen nagy is az a ponty, amelyik három évnél tovább hordta farkán a gyűrűt. Örömmel jelenthetem, hogy az a legújabb adat, amelyet most van módomban közölni, erre a kérdésre figyelemre méltó felvilágosítást szolgáltat. A fonyódi matoros

halászkok október 11-én a Szigliget alatti vízről a 3803 számmal jelölt gyönyörű, magashátú pikkelyes pontyot hozták be, amelynek súlya 5 kiló és 75 deka, hosszúsága 60 cm., magassága 23 cm. volt. Az alumínium-gyűrű számát könnyen le lehetett olvasni, a gyűrűzés feltűnően csúnya sebet egyáltalán nem okozott és így a hal életképességét kártékonyan nem befolyásolhatta. Ezt a jelet 1934. december 6-án fűztük rá Fonyódon a majsai, Bischitz-féle tógazdaságból származó kb. 25 dekás, kétnyaras ivadéka, melyet Szepezd-Zánka táján eresztettünk a Balaton vizébe. A kifogásakor legfeljebb négy és fél éves ponty tehát két hónap híjján teljes három esztendeig viselte magán a jelet és ez idő alatt öt és fél kiló volt a súlygyarapodása!

L. K.

A halastóba fulladt. Gombos József dunapatai lakos, akit a kifogott halak őrzésével bíztak meg, f. évi október 14-én a község közelében elterülő 50—60 centiméter mélységű halastóba fulladt. Gombos a baleset előtti ittas állapotban a haltartó kosárért a vízbe ment, megcsúszott és a vízbe fulladt.

Horgászás közben a Dunába esett. Fellner József 41 éves budapesti kereskedő egy vasárnap délután az újpesti Népszigetenél horgászott. Hirtelen elszédült, elesett és fejét a kőpartba ütve, a Dunába zuhant. A dunai mentőőrség sietett segítségére és kihúzta. Sérülésével a Rókus-kórházba szállították.

Árjegyzés. A Halbizományi és Halértékesítő rt. és a Zimmer Ferenc halkereskedelmi rt.-tól nyert értesítés szerint november hó folyamán a nagybani halárak kilogrammonként a következők voltak:

Édesvízi élőponty...	{	nagy	1:30—1:40 P
		közép	1:05—1:20 "
		kicsi	0:90—1:00 "
Édesvízi jegeltponty	{	nagy	0:60—1:00 "
		közép	0:60—1:00 "
		kicsi	0:60—1:00 "
Balatoni fogassüllő	{	I. oszt.	6:00 "
		II. "	4:00 "
		III. "	2:80 "
		IV. "	2:50 "
Dunai stilló	{	I. oszt.	5:00—6:00 "
		II. "	3:50—4:00 "
		III. "	2:20—3:00 "
		IV. "	1:80—2:00 "
Harcsa	{	nagy	3:20 "
		közép	2:60—2:80 "
		kicsi	2:00—2:40 "
Csuka
Compó	0:90—1:00 "	
Márna	0:70—0:80 "	
Kecsege
Kárász	0:80—0:90 "	
Őn
Fehér hal
galatoni keszeg	0:40 "	

A lap kiadásáért felelős: Dr Unger Emil.

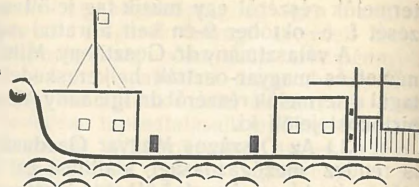
MAGYAR TÓGAZDASÁGOK RT.

Több mint 6000 kat. hold terjedelmű tógazdaságaiból szállít tenyésztésre nemestörzsű egy- és kétnyaras pontyot, pontyanyákat, harcsa-, fogassüllő-ikrát a következő helyekről: Balatonföldvár, Bia, Bicske, Gelej, Hortobágy, Iszkaszentgyörgy, Mike, Nagyláng, Őrspuszta, Pelérd, Sárd, Sáregres, Sárszentmiklós, Somogy-szentmiklós, Szabadbattyán, Tápiószecső, Tüsképusztláról és Varászlóról. —

TELEFON: BUDAPEST, V., JÓZSEF TÉR 8.
180—9—22 LEVÉLCÍM: BUDAPEST 4., PÓSTAFIÓK 271

ZIMMER FERENC

Budapest.

Halkereskedelmi Rt.

Veszünk és eladunk bármily mennyiségű élő- és jegelthalat.

Központi telep: IX., Gönczy Pál u. 4. T.: 185-4-48.
Fiókházak: IX., Központi vásárcs. T.: 185-4-48.
V., gr. Tisza István u. 10. T.: 181-6-79.
VII., Garay téri vásárcs. T.: 130-4-48.
Iroda: VIII., Horánszky utca 19. T.: 135-3-39.

BARTA LIPÓTNÉ HALKERESKEDŐ

TELEFON.

Iroda: 185—0—71.

Üzlet: 185—5—84.

BUDAPEST, IX., KÖZP. VÁSÁRCSARNOK

HALÁSZHÁLÓ

puha inslég és kötél. hálófonal, parafa-alattság, rebzsinór minden mennyiségben kapható

Ádám Miksa Rt-nál Budapest.

Telefón szám: 184—3—10. Főüzlet: IV., Ferenc József rakpart 6—7. A Ferenc József hid és Erzsébet hid között.

Telefón szám: 1—85—9—65. Fiókház: VII. kerület Thököly-út 16. szám. A Keleti pályaudvar ind. oldalával szemközt.

HALBIZOMÁNYI

ÉS HALÉRTÉKESÍTŐ RT.

BUDAPEST,
Telep és iroda:
IX., CSARNOK TER 5.

Elárúsítóhely:
IX., Közp. vásárcsarnok,
Központi iroda:
V., József tér 8.
Telefon: 180—9—22.
TELEFONSZÁM
Nappal: 185—6—36.
Éjjel: 157—3—26.
Száll. oszt.: 168—7—16.

HALNAGYKERESKEDÉS
Levél cím: Budapest 4., Postafiók 271.

Megvesszük tógazdaságok egész haltermését, szállítunk a Magyar Tógazdaságok Rt. kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű gyorsnövésű cseh, bajor egy- és kétnyaras pontyokat, anyapontyokat s minden más tenyészhalat, megtermékenyített fogassüllőikrát valamint etetési üzemre berendezett tógazdaságok részére különféle haltakarmanyt. —